

Kuukiri

Nr. 6 (148) Juuni 2006

Sõnumeid

Kauni kodu ja aasta pere konkurs

Nagu juba eelnevate aastate kauni kodu konkurs on näidanud – Viiratsi vald on kaunis. Paljusid kodusid, ettevõtteid ja asutusi on tehtud eest märgatud ja ära märgitud. On, kellest eeskju võtta.

Haridus- ja kultuurikomisjon ootab kandidaate 1. juuliks, võib esitada ka vallamaja sekretärile. Kandidaate võivad esitada nii eraisikud kui asutused.

Kaunimate kodude ja paikade omanikke premeeritakse augustikuu esimesel nädalavahetusel külade päeval.

Ühtlasi kuulutab vallavalitsus välja aasta pere konkursi. Kandidaate oodatakse vallavalitsusse kirjalikult.

Enna Lond,
haridus- ja kultuurikomisjoni esimees

Kes aias?

26. lehekuu päeval toimus Põlvas IV Eesti Rahvamängude Festival "Kes aias 2006". Viljandimaad esindasid Viiratsi rahvamaja folklooriühendus "Õunake" (juhendaja Maire Paju) ja kandleansambel (juhendaja Aime Reier).

1988. aastal alustanud Põlva lasteaia "Mesimumm" mudilaste folklooripidu "Pedäjä Pido" on tänaseks kasvanud suureks, 18 aasta vanuseks mudilaste folkloorifestivaliks. Sel aastal osales pidustustel 500 last üle Eesti.

Viiratsi lapsed esinesid kahes paigas: Hansapanga ees ja festivali peakontserdil Intsikurmu lauluväljakul. Selle festivali teemad olid loomamängud ja liisklugemised.

"Õunakese" kava kandis pealkirja "Sokud ja kitsed", mis sisaldas soku-mängu kolme varianti, lastelaulu "Kits kilu karja" ja erinevaid liisklugemisi. Kanneldajad pakkusid toreid esinemise kuue- ja kümnekeelsete kanneldegaga.

Enne ärasõitu said kõik osalejad hõbusega sõita.

Maire Paju

Viiratsi osaleb Vörtsjärve suvemängudel

Buss väljub Viiratsist 1. juulil kell 7.45, Vana-Voidust 7.55, Uusnast 8.05, Tänassilmast 8.10 ja Valmast kell 8.20.

Kuigi osadele võistlusaladele on osalejad kinnitatud, oodatakse vallarahvast kergetõustikualadest osa võtma. Registreeruda vallavalitsuses Väino Luige või Sulev Kannimäe juures (tel. 433 3265).

Väino Luik

„Laulge kaasa“ Tánassilmas

28. mail toimus Tánassilma rahvamaja õues populaarse saatesarja „Laulge kaasa“ lindistus. Nii palju rahvast pole vana traditsioonidega hoone ehk veel näinudki.

Tujuga nakatav Reet Linna ja saategrupp panid kohale tulnud inimesed kohe avahelidega kaasa laulma. Külaliseks oli noor laulja Fred Rõigas ja muu-

sikat tegi ansambel „Hellad Velled“. Ilm pakkus enda poolt maksimumi.

Laulualane koostöö sujus ja niieel-da tühje lindistusi peaaegu polnudki. Laulujanu jätkus kaugelt üle saateaja, sest ühiskoor nakatas kõiki.

Saadet saab Eesti Televisioonis näha 1. juulil.

Maret Lina

Vallavalitsus puhkab suvel

Vallaametnikud puhkavad alates 3. juulist, mistõttu palutakse mõistvat suhtumist ja kiired asjatoimetused vee enne selgeks rääkida. Sünde ja surmasid saab registreerida igal tööpäeval.

Ka „Kuukiri“ jätab juulikuu vahele ning ilmub taas augustis.

Jaanipeod

23. juunil kell 20 toimub töörahva paraad Kalmetult Tánassilma rahvamaja juurde. Kell 21 etendub rahvamajas nätemäng „Riukjalg“. Pärast tants Endel Arba musitseerimisel.

Pille Sihver,

Tánassilma rahvamaja juhataja

*

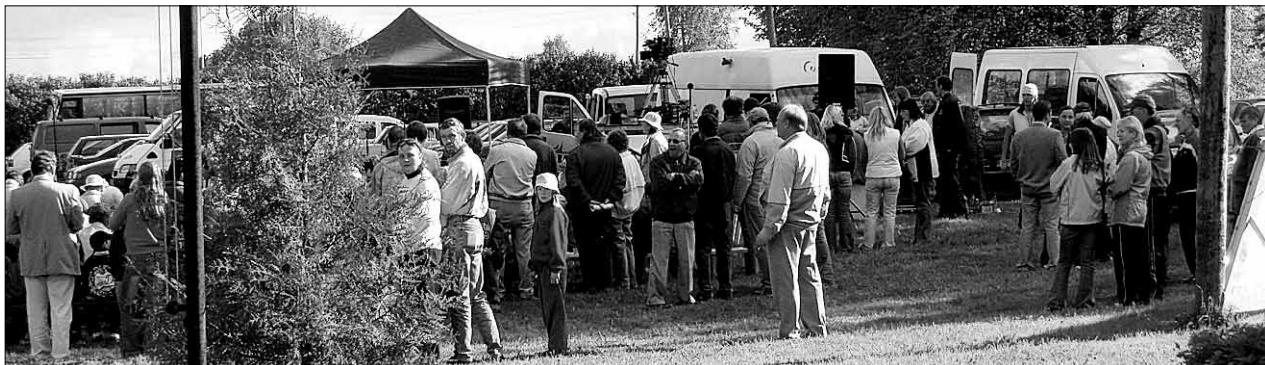
22. juunil kell 21 mängib Uusna külamaja juures ansambel "Malbe tuul" koos Raul Kiviga.

*

23. juunil kell 19 on Ruudikülas jaanituli. Mängib Günf.

● "Laulge kaasa" tõi kokku ootamatult palju rahvast.

PILLE SIHVERI foto

Kalmetu Põhi- kooli 44. lend

Kalmetu Põhikool 2006

Marek Allik
Risto Anderson
Martin Hanso
Ragnar Hillermaa
Sander Kaljula

Annika Kohk
Indrek Kohk
Maris Kukk
Lauri Küttim
Timmoliiva

Steven Mängli
Kerli Ott
Mikk Pendonen
Kaabriel Pilk
Mihkel Raudjalg

Siiri Riitmuru
Liis Siimenson
Marju Siniallik
Liina Soovere
Rauno Tamm

Eveli Vaigla
Klassijuhatajad
Maire Sarapuu ja
Sirje Pöder

“Hoidkem lapsi!” ütles sotsiaalminister lastekaitsepäeva puhul

Meid, eestlasi, on vähe ning seetõttu peame iseäranis kokku hoidma ja üks-teist toetama. Sageli unustame igapäevaste tegemiste, pideva kiirustamise ja mammona kokkuajamise juures enda kõrval toimetavad väikesed inimesed – lapsed.

Me märkame oma väikesi järeלטulijaid tavaliselt siis, kui nad on saanud korda midagi, mis meid pahandab või murelikuks teeb. Räägime nendest lastekaitsepäeval, jõuluajal ja valimiste eel.

Laps on ühiskonna täisväärtuslik liige, kes vajab arvestamist ja tähelepanu nagu me kõik — kogu aeg, iga päev, mitte ainult tähtpäevade või sündmustega seoses.

Last märgata ja teda toetada pole keeruline. Kui näed tänaval nutvat last, ära kõnni temast mööda, vaid küsi, kas ta vajab abi. Võib-olla on ta eksinud või haiget saanud. Ehk kaotas hoopis raha ära ning ei saa bussipiletit osta ja koju sõita. Hädas olevast lapsest teavitamine on meie kodanikukohus ning oluline selleks, et vajalik abi temani jõuaks.

Tähtis on teadvustada seda, et lapsel on õigus kaasa rääkida teda ümbritseva elu korraldamisel. Täiskasvanutel on võimalus ja vastutus võsukest selles aidata, kuulates ja arvestades tema arvamusega. Tasub meele pidada, et

väärtustatud lastest ei kasva tulevikus mitte ainult õnnelikud täiskasvanud, vaid neist saavad ka toetavad ja armastavad vanemad.

Alahinnata ei saa riigi osa laste toetamisel ja perepoliitika kujundamisel. Riikliku hoolekande arendamisel püüame liikuda perekesksema lähenemise suunas, luues uued teenused asenduskodu ja lapsehoiuteenuse kujul. Juba lähiaastatel suurendatakse oluliselt laste hoolekanderaha: eelkõige pööratakse tähelepanu eestkostel või perekonnas hooldamisel olevatele lastele ja palju-lapselistele peredele ning elluastumistoetuse maksmise süsteem muudetakse paindlikumaks.

Tuleb välja töötada tõhus riiklik süsteem, mis toetaks üksi last kasvatavaid vanemaid ja survestaks elatise maksimisest kõrvalehiilijaid.

Meil on vähe lapsi. Seda enam on tähtis, et igauht neist hoitaks ja väärtustataks. Lapse eest hoolitsemisel, tema suunamisel, arendamisel ja toetamisel on suurim tähtsus perekonnal.

Ei tohi unustada, et oleme kõikide laste eest vastutavad – meie kõik, kogu Eesti laste eest.

Jaak Aab,
sotsiaalminister
31. mail 2006

MIKS ON VIIRATSIS HEA ELADA?

Arvamust avaldas 24 7–13 aasta vanust Viiratsi lastelaagri last.

Need on: korralik Viiratsi Algkool (20 lapse arvamus), Viiratsi lastelaager (15), ilus lasteaed (12), on olemas lastekodu (12), raamatukogu (12), looduslikult ilus koht – linnulaul, õhk (12), rahvamajas tasuta lasteringid (10), palju ilusaid maju (10), poed (10), mänguplats (4), rahvamaja (4), juuksur (4), arst (4), kaks vanadekodu (4), postkontor (4), rõõmsad inimesed (4), palju lapsi (4), Viiratsi alev asub linnast eemal (4).

Mis võiks Viiratsis olla veel paremini?

Vastused: tiigid puhtad ja ujumiseks kõlblikud (15), kassidele ja koeretele varjupaik (15), noortekeskus (10), Viiratsi Algkoolil võiks olla ujujala ja 12 klassi (10), kino ja hotell (10), kohvikbaar (10), rohkem elumaju (10), vabaõhulava (4), pesapalliplats (4), rohkem lastelaagreid (4), rohkem üritusi (4), rulaplats (4), vähem pätte (4), oma korravalvur (4), pole vaja kaevamisi (4) ja seasõnnikuhaisu (4), hulkujad vajavad endale kodu (4), poodidesse parem toiduvalik (4), mänguväljakul võiks olla rohkem asju (4), park (4) ja vanade puude asemele võiks istutada uued (4), riidetepood (4).

Maire Paju

Koolilõpulaager peeti Tánassilma rahvamajas

Kildu noorkotkaste rühmavanema haigestumise tõttu oleks kodutütarde ja noorkotkaste koolilõpulaager peaaegu ära jäänud. Otsiti võimalusi Suure-Jaani vallas, aga kolm päeva enne laagrit on raske kohta leida. Mindi Tánassilma rahvamaja juhataja jutule. Õnneks oli rahvamaja 2.–4. juunini vaba. Seega jäi laagri organiseerimine Maire Juusi õule.

Õnneks tuli imeilus nädalalõpp, rahvamaja ümbrus oli korras ja kena ning lapsi kogunes üle maakonna koos juhtidega 45, nende seas ka politseinike lapsed koos Kalmetu Põhikooli endise huvijuhi Kadri Kelduga.

Esimesel öhtul käidi Kalmetul silla ääres, kus korraldati lutsuviskamise võistlus. Selle võitis üks tütarlaps. Teisel päeval matkati Jaan Tõnissoni sünnikohata, kus Suure-Jaani õpetaja, noorkotkaste rühmavanem rääkis pikalt suurmehe elust. Puhati Mursi pärnade all ja imetleti hüglasuurt kivimürakat.

Peeti õhupüssist laskmise ja noaloo-pimise eelvoorud. Algul ei osatud nuga visata, kuid peagi osutusid mõned väga headeks viskajateks. Iga asi tahab harjutamist.

Seiklusmänge mängiti koolimaja spordiplatsil. Samas võisteldi ka pimevõrkpallis, mis on palju raskem, seega ka tavalisest võrkpallist huvitavam. Nimelt kaetakse kogu võrk musta kilega.

Laupäeva õösel kell 24, kui väljas oli piisavalt hämar, tehti ühel jõeäärsel heinamaal öömängu. Rühmadel tuli üles leida neli varjunud noorkotkast, kes väi-

keste vahedega andsid oma olemasolust teada taskulambi vilgutamisega. Lapsed on öiste mängudega metsas juba harjunud, nii et kõik läks hästi, keegi ära ei eksinud. Öörahu saabus alles kell kaks öösel.

Kolmandal päeval selgitati välja parimad õhupüssist laskjad ja noaloo-pijad. Mängiti veel üht mängu, kus viis varjeriuetuses noorkotkast peitsid end ära kuni 9 meetri raadiuses jalgteest heinamaal, teised pidid nad üles leidma. Petteks oli jäetud eri kohtadesse müts, magamiskott või midagi niisugust. Kolme rühma peale leiti üles ainult üks noorkotkas, mis näitab, et varjuda osatakse hästi.

Lõppkokkuvõtteks võib öelda, et laager õnnestus, kuigi korraldamiseks oli aega ainult kolm päeva. Lapsed olid rahul. Tänu Tánassilma rahvamaja juhatajale Pille Sihverile, kes oli väga mõistev ja vastutulelik, samuti Kalmetu kooli direktorile Andres Savile, kes lubas kasutada spordiplatsi ja puid lõkkeõhtuks. Kehtib arusaamine, et ühtsuses peitub suur jõud!

Kalmetu rühma kodutütardele ja noorkotkastele! Maakondlik suvelaager toimub 25.–27. juulini Lahmuse kooli pargis. Kirja panna tuleks varakult. Bussi väljumisaegu küsida Maire Juusilt paar päeva enne laagri algust telefonil 432 7124 või 5803 2930.

Maire Juus

● Koolilõpulaager Tánassilma rahvamajas. ILVAR OJA foto

Valgas väleda jänese järel

Aprillis sai Kaitseliidu Sakala Malev kutse võtta osa Valga maleva võistlusmatkast „Väle jänese“. Aktivistid panid seepeale kaks võistkonda ja varustuse kokku ning läksidki.

Matk toimus põhiliselt Valga linnas, distantsi kogupikkus oli 25 kilomeetrit. Neljaliikmelised võistkonnad alustasid starti kell 8 hommikul 15-minutiliste vahedega, abiks orienteerumiskaart. Distsantsil asusid kontrollpunktid, kus võistlejad pidid täitma ülesandeid, mis olid kohased meie kodutütardele ja noorkotkastele. Lasti õhupüssist, visati granaati kolmes asendis, loobiti nuga ja koostöös Punase Ristiga tuli täita ka meditsiiniülesanne. Selle käigus pidid noored andma mitmesugust esmaabi.

Valga Politsei valmistas tähelepanuülesande, kus auto oli otsa sõitnud jalgratturile. Küsimusi oli igat laadi: mis värvi oli auto, mis oli politseiniku nimi jne. Ühes kontrollpunktis pidi oskama teha igasuguseid sõlmi (meie üks võistkond sai kiita päeva parima lipsusõlme eest), tuli ületada takistusrada, madalalt roomata jne.

Matkast võttis osa 21 võistkonda, kellest 4 katkestas. Meie üks võistkond saavutas üldarvestuses auhinnalise kolmanda ja teine võistkond viienda koha. Iga võitjameeskonna liige sai auhinnaks kokkupandava matkatooli ja diplomi.

Lapsed olid üliõnnelikud, et said hästi hakkama hoolimata ühe võistleja lahtitunud tossutallast ja suurtest villidest jalgadel. Meditsiiniõde plaasterdas esmaabina kinni nii villid kui talla.

Maire Juus

Sõnumeid

Kalmetu ja Toijala on sõbrad

17.—20. maini viibisid Kalmetu Põhikooli seitse õpilast ja kaks õpetajat Soomes Toijala sõpruskoolis, kellega toimivad pikaajalised sõbralikud suhted.

Puhas ja rahulik väike linn Toijala jääb pealinnast Helsingist 140 kilomeetri kaugusele. Pärast kolmetunnist loksumist „Rosella“ laevaga kohuti sadamas oma võõrustajatega ning sõideti sõpruskooli ja sealt edasi Toijala noortekeskusse, kus mängiti piljardit ja tantsiti. Seejärel tulid Kalmetu noortele järele nende „uued pered“.

Järgmised kaks päeva olid väga sisutihedad. Hommikuti käidi koolitundides ning hiljem ujumas, bowlingut mängimas ja looduses jalutamas ning ka vedurimuuseumis. Reede õhtul oli suur kontsert Tämperes hea muusika ja rohke rahvaga. Ja juba laupäeva varahommikul oli aeg lahkuda.

Järgmisel kevadel ootab Kalmetu kool ise Soomest külalisi. Tore, et traditsioon püsib.

Noorte arvamus külaskäigust: inimesed olid väga sõbralikud; Soome kirikud on väga ilusad; rongid on tunduvalt mugavamad kui Eestis; nagu õiged eestlased pugisime end kurguni täis, tund aega ei jõudnud ennast liigutada; minu „uues peres“ oli üks kaheksa-aastane tüdruk, kes kiindus minusse; vastuvõtt oli hästi korraldatud ja kontsert oli super; nägime palju ilusaid tüdrukuid; ostsime emale ja vanaemale emadepäevaks kingituse.

Kaisa Saar,
Kalmetu Põhikooli huvijuht

Maakonna tantsupidu

Selle aasta maakonna rahvatantsupidu toimus Viljandi spordihoones. Üldjuhtide hulka kuulus ka meie tantsurühmi juhendav Maire Sarapuu.

Viiratsi valda esindasid Tänassilma naisrahvatantsurühm „Kaheksakand“ ja Kalmetu Põhikooli 42 õpilast, mis on kolmandik kogu kooli õpilaste arvust.

1.–2. klassi tantsurühm esitas Anna Raudkatsi seatud „Nüüd tulge tantsima“ ja eesti rahvatantsu „Kükita“. Rühmas olid Jane Pissarev, Kadri Gering, Karmen Kaljula, Lauri Hollo, Kunnar Bergmann, Maris Brutus, Evelin Jõe-maa, Sigrid Jakobson, Mirjam Kärmas, Rutt Poolakese, Freddy Freiberg, Henrik Leif Haav, Feliks Kõiv, Ringo Saar ja Hannes Randmer 1. klassist.

3.–4. klassi lapsed esitasid Maido Saare seatud „Minu isamajakese“ ja kolm eesti rahvatantsu: „Kuppari Muori“, „Kalamies“ ja „Me lähme rukist lõi-

kama“. Rühmas tantsisid Kristel Aasa, Maarja-Liis Juus, Klaarika Kaljula, Kertu Rang, Kristiina Susi, Kevin Kolkpakov, Kevin Ott, Marek Rang, Riivo Rüütel, Madis Valdlo, Kristi Jakobson, Marianne Jakobson, Kristiina Vender, Gerli Jaagula, Are Brutus, Ago Hollo, Ott Rebane ja Raido Rüütel.

5. klassi tantsurühm esitas Ene Jakobsoni seatud „Saepolka“, mis on nime saanud tantsus korduvatest saagimist meenutavatest liigutustest, kuid oma rütmikusega on paljude lemmik. Kalmetu lapsi esindasid Teele Raja, Karin Saago, Kätlin Siimenson, Triinu Tamm, Taivo Kokkar, Aivo Netsajev, Janek Rang, Riiko Urbel ja Sten Tirka.

Naisrahvatantsurühmad astusid üles Mait Agu seatud „Kodusolemise tantsu“ ja Nelli Uustalu seatud „Simmanipolkaga“. Maire Sarapuu juhendamisel tantsivad rühmas Ly Raudjalg, Liivi Mikkor, Aita Härm, Ulvi Lomp, Ulve Kannimäe, Maret Lina, Pille Sihver, Elina Matusorg, Aira Truvelt, Kadri Härm ja Kaiti Pilk.

Tantsijate hea käekäigu eest seisid kogu pika tantsupäeva jooksul Annika Lond ja Kaisa Saar.

Maret Lina

Uusna külamaja lasteringis

Lisaks tavapärasele ettevõtmistele rääkis maja perenaine Ilme Künnap lasteringile ülestõusmispühade kommetest. Iga laps meisterdas endale vildist tibu ja ehtis selle ära. Seejärel kaunistati kanamune. Nagu traditsioon ette näeb, järgnes munade koksimine. Tegevus muutus hästi põnevaks, sest kõigil oli natuke kahju oma kaunist muna lõhkuda. Lõpuks koorisid kõik lapsed oma munad ära, olid need siis

terved või koksuga. Munad pandi kaussi ja tehti munavõid.

Pärast lustakat mängu maitses oma-tehtud munavõid koos saia ja moosiga päris hästi.

Ulve Kannimäe,
Uusna külamaja perenaine
VEIKO JÜRISE foto

Võrtsjärve VII rattamatk Viljandimaal

29. ja 30. juulil toimub Viljandimaal VII Võrtsjärve rattamatk. Esimesel päeval läbitakse 78 kilomeetrit. Kogunetakse ja registreeritakse Viiratsi alevikus alates kella 8.30, starditakse kell 10. Parkla on valveta.

Marsruut: Pirmastu–Holstre–Pulle-ritsu–Kassi–Ahimäe–Õisu mõis–Sultsi–Aidu järv (40 km). Lõunatund on kella 14–15 Aidu järve ääres (toitlustab „Metsarööm“).

Marsruut Loodi–Sinialliku–Ramsi–Kivi talu–Heimtali mõis ja viinakööki–Anu Raua käsitöömuseum–Raudna–Puiatu–Tohvri–Ruunaraipe lüüed–Ivaski (38 km). Laagrisse jäädakse Johann Köhleri kodumuuseumis Lubjassaare talus Ivaskis, kus ootab õhtusöök.

Meelelahutuskava pakub ansambel „Ekvivalent“, kes on musitseerinud poolteist aastat. Lood on peamiselt jazz-blues-rockstiilis ning bändi kuuluvad Triin Normann (vokaal), Kaarel Tamra (saksofon), Timo Pedmanson (klahvpillid), Martin Oder (kitarr), Margo Saaremets (basskitarr) ja Gunnar Lippa (trummid).

Teisel päeval sõidetakse 73 kilomeetrit. Ärgatakse kell 8 ja starditakse kell 10. Marsruut: Hüpassaare–Arjadi–Suure-Jaani – kokku 37 kilomeetrit. Lõunastatakse kella 14–15 Suure-Jaanis Arturi Juures. (Järg 6. lk.)

Traditsioonidega ei mängita!

On juba traditsiooniks saanud, et iga aasta juunikuus toimus Viiratsis Kolme Tamme jooks. Nii on see olnud juba 15 aastat. Kahjuks sel aastal seda jooksu ei tule.

Mis on siis juhtunud?

Paar viimast aastat korraldati seda jooksu ilma igasuguse ettevalmistusega: seda ei reklaamitud, seda üritust ei leidnud nendest kalendritest, mida peaaegjalikult vaatavad jooksulembesed inimesed. Kolme Tamme jooks oli muutunud nähtamatuks, seal käisid vaid need, kel oli sellest võistlusest varemast ajast positiivne kogemus.

Ürituse korraldus oli alla igasugust taset.

Tavaliselt hakkasid mõni päev enne jooksu vallaisad ennast liigutama. Samas

oli jooksjate joogijanu kustutamine iga võistleja enda korraldada, sest keegi ei tulnud selle peale, et 17 kilomeetri jooksul võiks üldse joogijanu tulla. Jooksu atribuutika oli täiesti alla käinud, raja märgistuse juures lehvivad pleekinud nõukogudeaegsed GNST lipud.

Aasta tagasi tõstatasin selle küsimuse volikogus. Pärisin vallavanem Väino Luigelt järgmist (väljavõtte volikogu protokollist 30. juunil 2005):

K. Kase: "Kolme Tamme jooks võiks toimuda sobival ajal, et rohkem osavõtjaid saaks tulla. Organiseerimine peaks olema parem: kasutuselt kõrvaldada GNST-aegsed rajalipud, finišis pakkuda juua jms."

V. Luik: "Oleme arutanud, et valla elanikke võtab jooksust osa väga vähe."

K. Kase: "See on reklaamüritus."

V. Luik: "Siis peaks üritust veel tunduvalt paremini korraldama ning selleks rohkem raha kulutama."

Selle aasta maikuu volikogus küsisin vallavanemalt uuesti, kuidas siis jooksu korraldamine edeneb (väljavõte 25. mai protokollist):

K. Kase: "Mis saab traditsioonilisest Kolme Tamme jooksust? Kas see traditsioon kaob?"

V. Luik: "Selle üle peame veel mõtlema."

Ma arvan, et siinkohal lõpetan oma repliigi ja loodan, et vallavanem väga kauaks mõtlema ei jää, sest täna on veel aega asjad üle vaadata ja korraldada 2007. aastal korralik jooks. Me ei ole nii vaesed!

Kaupo Kase,

Viiratsi Vallavolikogu liige

VÄGIVALD LÄHISUHETES

See on vägivald, mis leiab aset mehe ja naise vahel, kaitsvate koduseinte vahel. See on ühiskonnas varjatud ja saladuses hoitud probleem, millest rääkimine oli Eestis alles hiljaaegu tabu. Veel paarkümmend aastat tagasi suhtuti sellesse kui peretülisse, millesse kõrvalseisjad ei peaks sekkuma.

Viimastel aastatel on suhtumine lähisuhte vägivalda kardinaalselt muutunud. Paljud uuringud on tõestanud, et lähisuhtevägivald on äärmiselt ohtlike tagajärgedega kuriteoliik. Eestis saab vägivalda tõttu vigastada ligikaudu 40 000 naist aastas, neist kuni 7000 raskeid ja eluohtlikke vigastusi.

Mis on vägivald?

Vägivalda abil saavutatakse teises inimeses hirmu tekitades võim tema elu üle. See tähendab ka teise inimese käitumise, mõtete ja tunnete kontrollimist. Vägivaldaseja kasutab oma ohvri suhtes erinevaid meetodeid, alates psühholoogilisest survest ja jõhkrast sõimust kuni majanduslike piirangute seadmise ja sotsiaalse isolatsioonini.

Eristatakse vaimset, füüsilist ja seksuaalset vägivalda.

Vaimne vägivald

Vaimse vägivalda abil halvatakse ohvri mõtlemis-, mõistmis- ja teovõime eesmärgiga purustada tema enesetunne, eneseusk ja vastupanu. Vägivaldaseja tahab ohvri isiksuse hävitada. See on ülal nimetatud kolmest enim varjatud vägivaldaliik.

Vaimse (psüühilise) ahistamise alla kuuluvad jälitamine, telefonikõnede, kirjade, kohtumiste jm. kontrollimine, lähedastega kontaktide keelamine, majanduslik kontroll (varalisse sõltuvusse seadmine), hirmutamine, laimamine, alandamine ja sõim. Eriti alatu on see vorm, kui manipuleerimisel kasutatakse lapsi.

Sellise vägivalda äratundmisel ei tohi leppida olukorraga, vaid otsida abi.

Füüsiline vägivald

Sõnavahetus ja kaaslane sõimamine ning mõnitamine võib kergesti üle minna kehaliseks arvete õiendamiseks.

Füüsilise vägivalda alla kuuluvad nügimine, juustest sikutamine, piinava valu tekitamine, kinnihoidmine või -sidumine, löömine, peksmine ja relva kasutamine. Füüsilise vägivaldaga kaasnevad vigastused võivad ulatuda marrastustest, sinistest plekkidest, muhkudest ja muljumistest kuni välimiste ja sisemiste vigastuste ning püsivate kuulmis-, nägemis-, liikumis- või muude kahjustusteni. Raseda kallal vägivalda kasutamine võib lõppeda lapse või ema surmaga.

Vägivaldse inimese iseloom ei muutu, ta kordab oma tegu üha kergekäelisemalt ja raskemate tagajärgedega. Vägivalda kasutanud inimese lubadusi ei või uskuda – tõotusi andes manipuleeritakse ohvriga. Abi saamiseks tuleb pöörduda politsei või ohvriabi töötaja poole.

Seksuaalne vägivald

Seksuaalne vägivald kaasneb sageli füüsilise vägivaldaga või viib seksuaalvahekorrale sundimisele ja vägistamisele. Vägivaldne seksuaalvahekord on võimu vahend, mida kasutatakse teise osapoole asendamiseks, et näidata talle kätte madalam koht sugude hierarhias.

Abi saamiseks tuleb pöörduda Viljandi Ohvriabikeskuse Vabaduse plats 6-403, tel. 433 0555, viljandi.aa@ensib.ee, vastuvõtt E, K, R kella 9-16; või Viljandi politseiosakonda Pargi t. 1, tel. 433 8920 või 110, osakond@viljandi.pol.ee.

Elmisel aastal pöördus ohvriabikeskuse abi saamiseks 174 inimest. 103 juhul oli tegemist perevägivaldaga.

Evelin Leppik, Maiju Margus,
Viljandi Ohvriabikeskuse töötajad

Politsei soovib turvalisi pühi

Võidupüha ja jaanipäeva eel kutsub politsei pidutsejaid üles mõistlikkusele ning autojuhte kainusele. Politsei pöörab pühade ajal liiklusjärelvalvele ja avaliku korra tagamisele kõrgendatud tähelepanu.

Võidupüha ja jaanipäev toovad kahjuks sageli endaga kaasa traagilisi tagajärgi, sest alkoholi liigtarvitanud inimesed ei hinda oma võimeid adekvaatselt. Soovitame inimestel üksteise vastu hoolivalt olla ning sõpradel ja pereliikmetel silm peal hoida, et nad napsisena rooli ei istuks ega muid rumalusi teeks.

Soovitav on võimaluse korral minna peole ilma isikliku sõiduvahendita. Kui aga siiski on otsustatud pika vahemaa tõttu minna oma sõidukiga, on juba minnes otstarbekas kokku leppida, kes on tagasisõiduks kaine autojuht. Suurema seltskonna korral tuleks jälgida, et keegi ei jääks kuskile tukkuma, sest sellega kaasneb oht langeda kuriteo ohvriks.

Ise jaanituld tehes soovitame jälgida tuleohutusnõudeid ja hoida esmased kustutusvahendid käepärast. Meeles tasub pidada, et iga lõkke juures peab turvalisuse tagama eelkõige ürituse korraldaja.

Kui on tekkinud olukord, et vajatakse abi tule leviku või tervisliku seisundi tõttu, tuleb pöörduda abi saamiseks telefonil 112. Kui on tegemist õigusrikkumisega, tuleb helistada politsei tasuta lühinumbril 110.

Olles kõiges mõõdukas ja mõistlik, jäävad avalikest üritustest vaid meeldivad mälestused.

Juhan Aasna,
Sakala konstaablajaoskonna konstaabel

KILDE VIIRATSI LASTEAIJA RAAMATUST "RÜBLIKU KILLUD"

● Lapsed Viljandi Muuseumis ja jõusaalis.

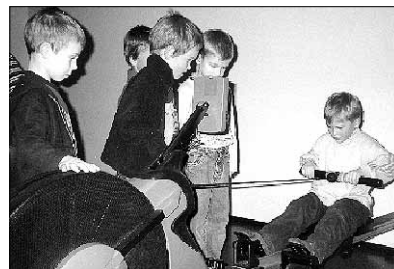
ASTRA JAMNESE fotod

Merlyn: "Minu kiisu sünnitab varsti kassipojad."

Franz katlamaja korstna poole vaa-
dates, kus asub toonekure pesa: "Vaata,
kulg! Kulg toone!"

Joosep joonistas Supermani. Õpeta-
ja: "Tal on nii väike pea." Joosep: "Tal
on nägu teisel pool."

Henry ütleb magamistoas Laura-
le: "Laura, ei tule voodist välja. Saad

muidu haiget ja ma teen sulle kuija
nägu ka."

Martin: "Soome keele tähed on sa-
masugused, aga tähendavad teist asja."

Kaarel: "Mu koer on nii vana et hai-
seb."

Kasvataja jutustab piibeleheneitsist,
kes kivil istus ja kelle kleit suure vihma
ajal läbimärjaks sai...

Kris: „Pannud siis püksid jalga!“

Rait: „Ma ei taha kellekski saada,
pensionäriks ka mitte!“

Janar: „Pika ilu peale tuleb pill pük-
si.“

Kogunud Astra Jamnes

Võrtsjärve VII rattamatk ...

(4. lk. järg)

Marsruut: Olustvere–Mudiste–Välgita–Saarepeedi Naanu linna-
mägi–Viljandi–Viiratsi. Kell 18 on Viiratsis lõpetamine.

Registreeruda tuleb hiljemalt 20. juuliks. Grupi suurus on maksi-
maalselt 130 inimest.

Üritus läheb maksma 300 krooni, eelkooliealistele tasuta. Koha-
peal maksjatele on osalustasu 400 krooni. Osavõtumaksu saab tasuda
Võrtsjärve Sihtasutuse a/a Ühispanka 10220010083010, märgusõnaga
"Rattamatk", lisada nimed, kelle eest tasutakse.

Hind sisaldab nelja söögikorda, esmaabi ning tehnoabi teel ja laag-
ripaikades (tagavaraosad tuleb rattaomanikul endal tasuda), bussi
isiklike asjade veoks, kaardiskeemi matka marsruudiga, osalemist
kontserdile, autode valvet parklas, matkajuhi ja giidi teenust.

Endal peab olema jalgratas, telk, magamisriided ja sobiv matka-
riietus.

Jaanika Kaljuvee,

Võrtsjärve Sihtasutuse juhataja
529 8561, jaanika@vortsjarv.ee

AS "Vilma" võtab tööle seoses suure-
nenud tootmismahuga KONDIITREID,
TOOTEVALMISTAJAID ja VANEM-
TÖÖLISI.

Kandidaatidelt eeldatakse töökust,
kohusetundlikkust ja õppimissoovi
ning valmisolekut vahetustega tööks.

Firma pakub väljaõpet kohapeal,
head töökeskkonda ja toredaid kollee-
ge, töötulemustele vastavat tasu, püsi-
vat töösuhet ja kokkuleppel transpor-
divõimalusi.

CV saata aadressil Turu t. 7, 71020
Viljandi, faksil 435 5695 või e-posti aad-
ressil vilma@vilma.ee. Lisainfo telefonil
435 5671.

Tulge jaaniku tulele,
tulge tulda hoidemaie!

VIIRATSI
JAANITULI on
22. juunil kell 21.

Mängib ansambel
"Hoovus" ja
kuldsoo on
Margus Kastor.
Üllatusi, mängu ja
auhindu!

Kes ei tule
jaanikule, saagu
mardini magama.

Õnnitleme sünnipäevalapsi!

Juulis

2	Maret Saks	Viiratsist	65
4	Eda Kambek	Mäeltkülast	71
5	Maie Mölder	Viiratsist	65
6	Uliana Fedorova	Mäeltkülast	80
8	Meeta Gröön	Uusnast	79
9	Ants Karell	Mähmast	70
11	Aime Soosaar	Surva külast	82
12	Veera Sarapuu	Viiratsist	82
13	Hedvi Annemägi	Vana-Võidust	77
13	Erich Keldo	Viiratsist	73
13	Juhan Koger	Saarekülast	71
14	Olga Korvina	Viiratsist	72
14	Voldemar Karilaid	Viiratsist	70
15	Velda-Miralda Kalling	Vana-Võidust	80
15	Tõnu Aalep	Tustist	65
16	Helvi Nõmme	Tänassilmast	74
17	Ida Linder	Vana-Võidust	81
18	Ivan Bernatski	Viiratsist	74
19	Heino Vösu	Tustist	81
19	Jüri Karelon	Viiratsist	70
21	Maimu Koger	Vasaralt	76
22	Rein Ots	Viiratsist	71
27	Selma Bergmann	Jöekülast	82
29	Aleksander Visla	Verilaskelt	71
30	Juuli Pikk	Ruudikülast	91

Sündisid

17. mail sündis **Kristel Keldo** ja **Kalvi Reivelti**
perre Viiratsis tütar **Marta Keldo**.

3. juunil sündis **Kati Krushajevi** perre Vasara kü-
las poeg **Richard Krushajev**.

„Viirvalli“ kuuendad jutud

Taas on Viiratsi valla koolilapsed olnud nobedad muinasjutte kirjutama, seekord lilledest. Lilled teema läbib ka kuuenda õpetajate muinasjutulaagri tegemisi. Laager tuleb kokku pärast jaani Tánassilma rahvamajas.

Nagu ikka viimastel aastatel, jõuab Viiratsi lasteaeda suurel hulgal muinasjutte. Valikut teha oli raske, sest kogumikku mahub neid ainult 23.

Millest siis noored kirjanikud on kirjutanud? Kevad on andanud kaasa oma jutu nimilille valikule. Palju on lumikellukesi, sinililli, tulpe, maikellukesi ja nartsisse, aga ka võilill koos ristikehinaga on saanud muinasjutu kangelaseks. Veel leidub nelgiõisi, kelleks vaene kaunis taluneiu muutub, kirjutatud on helerohelisest roosist ja iludusvõistlusest Lilleküläs, mille loomulikult võidab alamklassi lill tulp.

Muinasjuttudes keedetakse võlujooke, esineb kadedust, tehakse abieluettepanekuid, tullakse üksteisele appi, tuntakse üksteisest puudust ja peetakse sünnipäevi. Lilli muidugi kingitakse ka, nagu kirjutab teise klassi poiss Kaarel oma kolmelauselises jutukeses, mille ta lõpetab nii: „...ta noppis lille üles ja viis tüdrukule.“

LUMIKELLUKE

Ükskord ammu elasid kaugel soojal maal kuningas ja kuninganna, kellel oli imeilus tütar. Nad olid väga rikkad. Neil oli marmorist loss, millel olid kullast kuplid, tohutu suured maavaldused ja sadu teenreid. Ometi ei olnud nad õnnelikud, sest nende ainus tütar oli sündinud pimedana. Nad olid käinud paljude tohtrite, nõidade, posijate ja tarkade juures, kuid keegi ei osanud aidata. Viimaks kuulutas kuningas üle kogu maailma, et kes tema tütre nägijaks teeb, saab pool kuningriiki endale.

Ühel hommikul seisis lossivärava taga hallipäine mehike, kes teatas, et on olemas üks väike valge lill, mis soojal maal ei kasva. Kui selle lille õied printsessi silmadele asetada, saab ta nägijaks. Mehike lisas, et teekond lilleni on pikk ja raske ning tema on liiga vana, et seda reisi ette võtta.

Nüüd kutsus kuningas kõiki noori ja tugevaid mehi osalema ja teatas, et kes lille toob, saab printsessi endale naiseks. Paljud noormehed tõid kohale palju ilusaid valgeid õisi, kuid ükski neist ei teinud kuningatütart nägijaks.

Ka vaene tallipoiss oli otsinud lille paljudest maadest juba kolm aastat, kuid lille ei olnud ikka leidnud. Ta oli läbi kulutanud seitse paari jalanõusid ja küsitlenud tuhandeid inimesi, kuid keegi ei teadnud sellisest lillest midagi. Olles juba lootust kaotamas, istus ta kán-

LILLE LUGU

Elas kord üksildane roos. Tal oli igav, sest tal polnud naabreid. Kui ta öösel magama jäi ja uuesti üles ärkas, avastas ta, et ei ole enam peenral, vaid vaasis. Siis ta sai aru, et kellelgi on sünnipäev ja temaga peetakse sünnipäeva.

Lisete Link
Viiratsi Algkooli 2. klass

nu peale puhkama. Järsku lendas tema õlale pisike kollase kõhuga lind. Linnuke siristas talle lõbusat viisi ning küsis inimkeeli: „Mis sind vaevab?“ Tallipoiss rääkis talle oma loo ära ja soovis teada, kust võiks sellist lille leida. Linnuke lausus, et seitsme mäe ja metsa taga asub üks mahajäetud talu, mille õues on ta pisikesi valgeid õiekesi näinud. Ta ütles, et noormees peaks kiirustama, sest lill õitseb lühikest aega.

Tallipoiss asus kiiresti teele. Kordagi puhkamata jõudis ta vana maja juurde, mille klaasideta akende all, sulanud lumehange kõrval õitsesidki tagasihoidlikud valgete õitega lilled. Ta noppis paar õit ja asus koduteele.

Seal andis ta kohe lilled kuningale. Kuningas asetaski õied tütre silmadele ja tütar saigi nägijaks. Printsess silmitses väikesi valgeid lilli ja küsis tallipoisilt, kas ta teab nende nime. Seda tallipoiss ei teadnud, aga et ta oli need leidnud lumehange kõrvalt, siis vastas ta kiiresti: „Lumikelluke!“

Nii nagu kuningas oli lubanud, sai hall vanake pool kuningriiki ja tallipoiss naiseks kuningatütre. Kui nad ära pole surnud, elavad nad tänapäevani õnnelikult. Igal kevadel võtavad nad ette reisi vana talu juurde ja korjavad sealt pisikesi lumikellukesi.

Henri Pedanik
Viiratsi Algkooli 5. klass

SINILILL

Ühes metsas elas sinilill. Ta ei jõudnud end lehtede alt välja sirutada. Lõpuks tulid inimesed metsa sinililli korjama. Üks neist ajas lehed ära. Lilleke nägi lõpuks päikest.

Mihkel Merila
Viiratsi Algkooli 2. klass

Muinasjutte ongi kirjutanud põhiliselt viienda, kuuenda ja seitsmenda, aga ka teise klassi õpilased Viiratsi ja Kalmetu koolist. Sel aastal tuli üks jutt ka Holstre koolist, kus õpib meie valla laps Helena Taim.

Valimikku valiti need jutud, milles oli järgitud muinasjutu põhitõdesid — kordusi, imede juhtumisi, kodust lahkumist, ülesannete lahendamisi jm. Loomulikult peab lool olema õnnelik lõpp! Kolm noormeest kirjutasid kanepist, üks neist sai omapära tõttu jutukogumikku, teised kaks olid selleks liiga rääged.

Noori sulerüütled oodatakse Tánassilma õpetajate laagrisse 28. juunil kell 14, et vastu võtta autasu töö eest. Auhinnaraamat ootab järgmisi kirjutajaid: Triinu Tamm, Rauno Hollo, Annika Jõemaa, Dolores Freiberg, Diana Mogiš, Kätlin Raja, Janek Rang, Kerli Tirka, Erli Mati, Lisete Link, Mihkel Merila, Kaarel Jaksi, Marti Rebane, Gerda Merila, Martin Reissar, Karoliina Hint, Eliise Pangsepp, Marina Buralkova, Helena Taim, Henri Pedanik, Kadi Ristov, Kadi Igand ja Grete Must.

Mari Karilaid

ÜKS LILL

Elas kord üks lill. Talle meeldis väga mullas istuda. Ühel päeval tuli üks poiss, ta noppis lille üles ja viis tüdrukule.

Kaarel Jaksi
Viiratsi Algkooli 2. klassist

SINILILL

Elas kord lill. Ta nimi oli Sinilill. Talle meeldis tihasega rääkida. Ühel päeval solvas Sinilill tihast, kes solvus nii väga, et sõi Sinilille ära.

Öösel mõtles Sinilill, mida teha. Ta otsustas kõhust välja ronida. Sinilill imestas väga, et ta sai kahe minutiga välja. Ta läks puu otsast alla ja ronis keldrisse. Saabus hommik ja tihane ärkas. Ta tundis kõhus tühjust ning sai aru, et Sinilill on ära jooksnud.

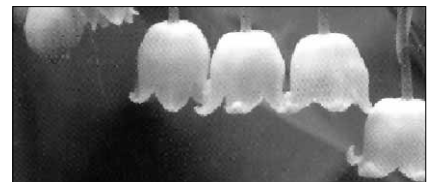
Tihane läks teda otsima, kuid ei leidnud. Sinilill elas keldris edasi rottide ja hiirte hulgas oma elu lõpuni.

Martin Rebane
Viiratsi algkooli 2. klass

LILL JUTUSTAB

Ma olen tulp ja kasvasin üles Amsterdami. Siis reisisin läbi Saksamaa – seal nägin esimest korda elus lehma. Peale seda läksin laevaga Rootsi – seal nägin inimesi, kes tantsisid. Ja lõpuks jõudsin Eestisse. Eestis pandi mind müüki ja mu ostis ära üks ema. Seda, et ta ema oli, sain teada siis, kui ta mu lapsele kinkis. Mind pandi vaasi, aga kui ma ära närtsisin, visati mind prügikasti. Nii lõppeski mu lilleelu.

Erli Mat
Viiratsi Algkooli 2. klass

PUNANE NELK

Elas kord üks kaunis talutüdruk Natalja, kes oli küll vaene, kuid ei tundnud millestki puudust. Kord tuli kuningas koos oma pojaga maju üle vaatama. Kui nad talutüdruku juurde jõudsid, märkas prints kohe, kui kaunis Natalja on. Ta ütles oma isale, et selle kaunitari võtab ta endale naiseks. Ja seda ta tegi. Pulmad tulid juba õige pea ja need olid vägevad.

Kui nad olid kolm kuud abielus olnud, nägi Natalja halba und. Pärast tundis ta, et kogu aeg midagi halba juhtub.

Ühel hommikul, kui prints oma naist suudelda tahtis, oli Natalja kadunud. Prints otsis teda igalt poolt, kuid asjaltult. Ta oli röövitud. Järgmisel päeval nägi prints unes, et ta on metsas ja punane rebane annab talle juhiseid. Siis ta ärkas ning läks koiduvalgel jooginõu ja leivatükiga metsa. Ta kõndis tükk aega, ise ei teadnudki, mida otsis. Kui ta oli sügavas varjus, istus ta laiale kivile ja hakkas sööma.

Järsku ilmus tema ette suur rebane. Prints ei öelnud midagi, vaid mõtles en-

damisi. Siis pakkus ta rebasele tüki leiba. Rebane võttis selle alandlikult vastu. Mõne hetke pärast hakkas ta rääkima: "Mu kallid prints, et oma naist leida, peate te rändama sügavasse metsa, leidma koopa ja astuma võitlusse, kust keegi pole tagasi tulnud."

Mees kõndis tükk maad, kuni leidis suure koopa. Ta neelatas vaikselt ja läks sisse. Ta kuulis kogu aeg mingit sisinat, aga seisma ei jäänud. Kuid siis äkki pauh! Tema ees oli kolm kobrat. Mees võitles kaua. Ussid üritasid teda hammustada, aga lõpuks alistis prints maod. Siis läks ta edasi ja jõudis tuppa, kus oli tuhandeid lilli. Nende seas märkas ta kohe tulipunast nelgiõit, mis oli kauneim lill, mida see mees näinud oli. Ta astus õrnalt selle juurde ja suudles õit. Siis muutus lill Nataljaks ja teisedki õied muutusid kauniteks naisteks. Kõik naised olid kunagi muudetud lilleõiteks.

Nüüd elasid nad kõik õnnelikult.

Karoliina Hint

Viiratsi Algkooli 5.klass

LILLEDE VÕISTLUS

Oli üks väikene teerada, mis viis metsa, see läks üle kivide ja kändude, soode ja jõgede – kuhu ei saanud ükski inimene. Seal elas väga palju ilusaid lilli. See oli nimelt Lilleküla, kus käis äge sagin.

Ühe maja ees oli kohutavalt pikk rivi lilleprellisid, kes tahtsid ennast panna Nektari võistlusele kirja. See võistlus oli iga nelja aasta tagant ning seal valiti välja lill, kellel on küla kõige parem nektar. Terve päeva kuni hilja õhtuni registreerisid osalejad võistlusele. Lõpuks oli jäänud viimane lill, ta tundus olevat väga tagasihoidlik. Ta oli ühe kohaliku rosinna teenija – seal koheldi teda väga halvasti.

"Mis su nimi on?" küsis registraator. "Mu nimi on tulp Tuuli." — "Mhh... sina oled ju teenija seal rosinna majas. Sul pole mõtet osaleda, sest sa oled ju alamklassist, mis tähendab, et sa ei jää seal isegi mitte viiekümne osaleja hulka." Tuuli oli vait kui sukk. "Et sa siis ikka osaled või?" päris registraator imestunud näoga. "Jah, ma osalen," vastas Tuuli selgelt ja kõlava häälega ning kõndis minema.

Mõned päevad olid möödunud ning oligi võistluspäev käes. Kõik lilled olid teinud ettevalmistusi, mõni isegi endale toitu, mis võis muuta nektari väga heaks. Lavale ilmus õhtu juht. "Tere tulemast! Te olete siia tulnud, et saada teada, kes saab järgmiseks neljaks aastaks tiitli – Kõige Maitsvama Nektari Omanik. Kas on küsimusi?" Saalis oli haudvaikus. "Olgu siis, tutvustan tänast

professionaalset žüriid: mesilane Zanna, liblikas Marlene ja satikas Fabioola.

Žürii kutsus järjest enda ette lilli, et maitsta, kellel on kõige parem nektar.

Lõpuks jõuti viimase osalejani, selleks oli Tuuli. Publiku seast oli kuulda naermist, kuid tulp ei teinud sellest välja. Žürii liikmed proovisid kõik Tuuli nektarit ning olid vaimustunud, sest nad polnud varem sellist maitset tundnud. "Imehea!" ütles Mesilane Zanna ja ka teised kiitsid. Sellega oli asi otsustatud: võitja oli tulp Tuuli. Ta sai suure karika ja ka kopsaka summa raha. Kuid kõigile ei olnud see meelepärane, sest võitjaks tuli ju teenija.

Sellest ajast peale hakati tulpi austama.

Grete Must

Viiratsi Algkooli 6. klass

IMELINE LILLEKE

Elas kord tüdruk, kellel oli tulemas sünnipäev. Talle tuli palju külalisi, sealhulgas ka vanaema. Ta kinkis lapselapsele ühe ilusa lille, mille sarnast polnud too varem näinud. Tüdruk istutas lille aeda ja hoolitses tema eest.

Mõne kuu pärast, kui tüdruk lille kastma läks, ärkas lilleke ellu. Lill kutsus ta endaga kaasa ühele maale ja ütles, et vaid tema saab selle maa päästa. Neiu ei saanud alguses midagi aru, aga kui nad kohale jõudsid, nägi ta, et seal on nii pime, et ennastki peaaegu ei näe. Lill rääkis, et koletis röövis nende tule, millega igal hommikul nende "päike" põlema pannakse ja sellepärast ongi seal iga päev nagu öö.

ERISKUMMALINE ROOS

Ükskord, kaua aega tagasi, elas üks mees, Martin, pimedas metsas kõrval väikeses hütis. Ta ei olnud rikas, aga vaene tema kohta ka öelda ei saanud. Talle meeldis metsas jalutada ja unistada kõigest, mis hea.

Kord niimoodi metsas uidates nägi ta helerohelise värvusega roosi. Mees imetles seda tükk aega ning siis korjas selle üles. Koju jõudes pani mees roosi raamatule ning läks magama. Hommikul ärghates nägi ta, et roos on ilusam kui enne, kiirgab helerohelist valgust ja kõneleb temaga: "Kui tahad, et saaksid suure õnne osaliseks, kuula mu nõuannet: mine kuninga juurde õnne proovima." Ning siis ta kustus. Mees mõtles endamisi, et võiks ju minna kah, ega kaotada tal midagi ole, võita aga printsessi süda. Ta pakkiski moonakoti kokku ja asus lossi poole teele.

Koidikul jõudis ta lossi juurde. "Noh, mis sul öelda on?" päris kuningas. "Ma sooviksin teie tütre kätt paluda!" — "Ah või nii. No siis pead läbima katse. Palun too mulle eriskummaline laululind, kes asub kolme maa ja mere tagal!"

Mees asus teele. Kolme päeva pärast jõudis ta pärale ja kuulis, et müüakse eriskummalist laululindu tuhande galeooni eest. Mees ostis linna ära ja läks lossi. Kuningas oli imestusest tulvil, lasi mehe enda juurde kutsuda ja palus tuua eriskummalise mõõga, mis asus viie maa ja mere taga. Mees asus teele ja viie päeva pärast oli ta kohal ning kuulis, et müüakse eriskummalist mõõka kahe tuhande viiesaja galeooni eest. Mees ostis selle ära ning läks tagasi lossi.

Kui ta tagasi jõudis, palus kuningas veel viimast — eriskummalist roosi. Mees jooksis kohe koju, näppas laua pealt roosi ja läks lossi tagasi. Nii kui kuningas seda nägi, tegi ta pulma ettevalmistused ning Martin ja printsess elasid kenasti elu lõpuni.

Martin Reissar

Viiratsi Algkooli 5. klass

MÄLESTAME

Aleksander Kuslap
4. 05. 1930 – 5. 06. 2006
Viiratsi alevik